

Bilag II.

Departementschefen i Socialministeriet.

København, den 25. April 1944.

Kære Folketingsmand Buhl.

Som det vil være Dem bekendt, har der i den senere Tid i Pressen været en ret kraftig Stemning for ved Lovanordning at søge gennemført en Forhøjelse af de Beløb, der tilfalder Alders- og Invalidere renten enten som en Forhøjelse af Grundtaksterne eller som en Forhøjelse af det Beløb, der i Medfør af Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, er stillet til Raadighed for Kommunalbestyrelserne til Ydelse af personlige Tillæg til Rentenydere, hvis Forhold er ganske særlig vanskelige. I Fortsættelse af denne Kampagne i Pressen har jeg nu modtaget dels en Henvendelse fra Københavns Magistrat, hvori der andrages om, at den i den nævnte Bestemmelse i Folkeforsikringsloven fastsatte Procent paa $7\frac{1}{2}$ af de i forrige Aar udbetalte Grundbeløb forhøjes til $14\frac{1}{2}$, dels en Henvendelse fra Købstadforeningen, hvorved denne indtrængende har henstillet til Socialministeriet at søge gennemført en Forhøjelse af den nævnte Procent, idet Købstadforeningen dog samtidig har anmodet om, at det Beløb, der i Medfør af den ved Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 foretagne Ændring er stillet til Raadighed for Kommunerne til Ydelse af Huslejetilskud, nemlig 5 pCt. af forrige Aars Grundbeløb med Fradrag af Udgifterne ved Kommunens Aldersrentenyderboliger, fortsat for indeværende Finansaar fastsættes til 5 pCt., uanset at den ved Loven forudsatte Aftrapning (4, 3, 2, 1 pCt.) skulde paabegyndes i indeværende Finansaar.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Alders- og Invalidere renternes Forhøjelse i Forhold til Prisudviklingen og herunder navnlig Spørgsmaalet om, hvorvidt der ved de foretagne Forhøjelser af Renterne er blevet givet tilstrækkelig Dækning for Prisstigningerne, vil jeg gerne tillade mig at henvise til vedlagte i Ministeriet udarbejdede Notat over Udviklingen af Alders- og Invalidere renternes økonomiske Stilling under Krigen. Det vil af dette ses, at Rentenyderne, naar man foretager en Analyse saavel af disses Forbrug som af den Prisudvikling, der ikke har fundet Udtryk i Detailpristallet, synes at have faaet endog fuld Dækning for Prisstigningerne. I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at Beregningerne over Fordyrelserne paa Grund af Overgang fra udenlandsk til indenlandsk Brændsel m. v. og paa Grund af de stedfundne Kvalitetsforringelser er foretaget paa Grundlag af Arbejderbevægelsens Erhvervsraads Tal. Vedrørende Grundbeløbene skal jeg i øvrigt blot tilføje, at en Forhøjelse paa 25 pCt. som ønsket af Aldersrentenyderforeningerne vilde medføre en Udgift paa ca. 65 Mill. Kr. for indeværende Finansaar.

Hvad særlig angaar de Beløb, som Kommunerne har til Raadighed til Ydelse af personlige Tillæg, vil jeg gerne bemærke følgende:

Beløbet er i Folkeforsikringsloven, det vil sige siden 1937, fastsat til $7\frac{1}{2}$ pCt. af de i det forrige Finansaar udbetalte Grundbeløb, og da denne Procent ikke i Medfør af Folkeforsikringsloven er pristalsreguleret, har man, siden Prisstigningen satte ind, ved en Lov gennemført for hvert Finansaar forhøjet Procenten, i øvrigt noget varierende, men for Finansaarene 1942—43 og 1943—44 til 10 pCt., idet man herved navnlig har lagt Vægt paa, at der skulde sikres Rentenyderne fornøden Brændsel. Ved Fastsættelsen af Procenten har man i øvrigt lagt Vægt paa, at der for hvert Finansaar stort set var det samme Beløb til Raadighed pr. Rentenyder, medmindre Stigningen i Brændselspriserne skulde have motiveret en Forhøjelse herudover. For indeværende Finansaar stiller det sig saaledes, at man ved en Beregning foretaget paa det samme Grundlag som de tidligere Aar kommer til, at den omhandlede Procent fra $7\frac{1}{2}$ skulde forhøjes til 10, og i Overensstemmelse hermed vilde Socialministeriet til Efteraaret have udfærdiget en herpaa sigtende Lovanordning.